

ikke blive Andet end et Rentespørgsmaal, som jeg for mit Bedkommende dog maa anse for at være det langt Underordnede i denne Sag. Endelig skal jeg gjøre den lille Bemærkning, at jeg efter min Erindring ikke tror, at den Dukt, som det ærede Medlem talte om fra St. Croix; just virkede saameget til disse Jernbaners Vedtagelse. Jeg tror det ikke, blandt Andet fordi det Spørgsmaal ikke med Hensyn til den store Bevægelse i det faldt saaledes sammen med det Nar, at der er nogen Grund til at formode det, men endelig tror jeg det ikke af den Grund, at de, der vare de Tvivlende og Modstræbende i Spørgsmaalet om Realisationen af Salget af St. Croix, netop for Storstedelen vare de samme, som ogsaa modsatte sig Jernbanerne. Jeg maa altsaa, saaledes som Sagen for Diebliffet stiller sig for mig, sige, at jeg ikke med god Samvittighed kan stemme for at gaa bort fra det samlede Hele, der efter min Anskuelse er Udhyttet af den fælleds Overenskomst i 1868. Skjøndt den Egn, hvis Interesser kunde siges at ligge mig nærmest paa Sinde; nu har opnaaet de Goder, jeg kunde vente, saa at jeg vel endog tværtimod maatte sige, at Bygningen af Vest- og Sydbanen vilde i Handelsretning være min nærmeste lokale Kreds imod, hvad Interesserne angaar, saa føler jeg mig dog i den Grad gjennemtrængt haade af det Nyttige i Sagen i Almindelighed og tillige af den Stilling, jeg indtog i 1868, at jeg ikke vil gaa bort fra denne Lov. Jeg vil derfor, idet der jo ikke er Tale om nogen Afvisning, stemme imod dette Forslags Dvergang til 2den Behandling, og jeg vil haabe, at det ikke maa blive fremmet videre her i Thinget.

Formanden: Ved at bruge det Udtryk: „at bryde Tro og Love“, mente det ærede Medlem uden Tvivl kun, at det for hans Bedkommende vilde være af ham at anse for et Brud paa Tro og Love at stemme for Lovforslagets Fremme; det har uden Tvivl ikke været det ærede Medlems Mening at ville overføre det paa Forslagsstillerne, saaledes at det for deres Bedkommende skulde være et Brud paa Tro og Love af dem at fremkomme med Forslaget.

J. M. Mørk: Jeg tror, at jeg ved hele den øvrige Maade, jeg talte paa, tydeligt viste, at jeg mindre lagde Vægt paa Ordets skarpe Betydning, end paa, at jeg selv folte mig bunden, saaledes som den ærede Formand har udtalt.

Formanden: Da jeg hører, at det ærede Medlem er i Overensstemmelse med min Opfattelse, vil der ikke i det af ham brugte Udtryk kunne findes noget Fornærmeligt.

N. Hansen: Førend jeg gaar over til at omtale Lovforslaget, skal jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa et Par Uttringer af to foregaaende ærede Talere. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (S. M. Mørk), der jo var meget skarp i sin Udtalelse, som den ærede Formand nu har paa-talt, talte om det, der skinnede igjennem Forslaget. Her til skal jeg svare, at jeg tror, at man stemmer over Bogstaver og ikke over, hvad det enkelte Medlem kan finde, at der skinner igjennem det Forelagte. Eigeoverfor det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen), der gik ud fra, at en af de Grunde, hvorfor han stillede sig saaledes, som han udtalte, var den, at endel Medborgere derved vilde føle sig skuffede. Vil jeg bemærke, at det ikke er saa sjældent, at vore Medborgere i Landet føle sig skuffede ved, hvad Rigsdagen vedtager. Jeg vil saaledes for det ærede Medlem nævne Møllerne, som folte sig meget skuffede ved, hvad der i sin Tid blev vedtaget, og det Samme var Tilfældet med Kjøbstæderne, da vi her vedtog Næringsloven; men det, at Folk blive skuffede i deres Forventninger, pleier ikke at have nogen-somhelst Indvirkning paa Rigsdagen, naar vi tro, at det Forslag, der foreligger, fortjener at fremmes.

Ved at omtale dette Lovforslag tror jeg ikke, det vil være ganske overflodigt kortelig at dvæle ved de Forhandlinger, der gik forud for Loven af 24de April 1868. Det vil jo nemlig erindres, at hvad der dengang gjordes gjældende fra den daværende Indenrigsministers Side var, at Landets finantzielle Stilling var god, og at der ingensomhelst Betænkelig-